

Reproducció del quadern LLUM! número 2, editat el mes de març de 1935 pels alumnes de l' escola pública de Sant Pere Molanta (Olèrdola), per iniciativa del mestre Josep Santaaulària Ortiz.

Original cedit per la família Catasús, de Sant Pere Molanta.

Segell de la Cooperativa Escolar de l' Escola Nacional de Molanta.

Reedició a cura de:

H MEMÒRIA
ATENEU HISTÒRICA
MOGENC

PUBLICACIÓ ESCOLAR
SANT PERE MOLANTA (Olèrdola)

MARÇ

NÚM 2

VOLER ÉS PODER

Fent un estudi retrospectiu del nostre poble, representat en l'any 1792 per aquella casa avui tan vella i plena de records, se'ns representa l'esforç geganti dels nostres besavis, de totes les generacions rabassaires fins avui, per a poder fer desaparèixer aquells arbres seculars. Per aconseguir d'una casa fer-ne un poble. D'un bosc un jardí.

ELS JUEGADORS

per Domènec MASSANA

Els jugadors de cartes quan perden tenen malícia als que guanyen. A vegades es peguen i fins es maten. N'hi han d'altres que del joc són desgraciats per tota la vida.

En els partits de campionat de fútbol, els aficionats, es discuteixen adalerats. Els més fanàtics es posen a prop de la porteria.

En els partits de boxa els jugadors es peguen i es fan força mal.

EL PARXÍS

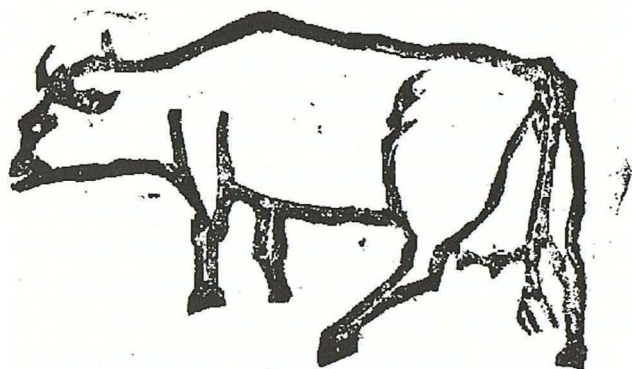
per Ricard RAVENTÓS

Un dia jo i un altre company jugàvem al parxís. La partida la vaig guanyar jo. L'altre es va enfadar i es posà a pegar-me cops de puny, pensant-se que era de pedra. M'hi vaig tornar. Ell, que va començar va rebrer.

LA VACA

Per Josep MESTRES

La vaca és un animal molt mansoi.
A casa tenim dues vaques que fan molta llet. Cada dia la portem a vendre a la Vila. La mare la ven a dos rals el porró. Si volen també la venem a mitjos porrons.

Aquestes dues vaques ens van costar, quan eren vedelles, seixanta duros la grossa, l'altra que era més petita ens en costà cinquanta.

Per a menjar els hi donem aufals, farratge i trepadella.

En menjen molt d'aufals!

Els dos marmanyers!

Per Joan MASSANA.

Una vegada hi havia un marmanyer que es ficava al davant d'un altre. S'hi posava perquè l'altre venia més. Venia més perquè donava els pollastres, els ànecs i els conills a bon preu; mentres que l'altre volia de l'aviram més diners del que valia.

Aquell que es posava al davant va dir al que es posava darrera: — Home si no vols que't tapi, arreconat una mica que jo em posaré al costat!

Aquell bon home s'arreconà. Encara venia més, però a l'últim fastiguejat hagué d'anar-se'n. Llavors també venia bastant però no tant.

Ja veieu que no es pot renyir mai. Això que passa als marmanyers també passa a un botiguer, a un fariner, etc.

Conte

Per Pere DURÁN B.

Una vegada era un nen molt dolent fill d'una casa molt rica. Aquest nen es deia Antoni. Com al seu poble no hi havia Escola anava amb altres companys a un poble veí a mitja hora de distància.

Un dia anava a l'Escola amb un altre compauy que es deia Joan.

Antoni digué a Joan:—Fem campana ?

Joan contestà:—No!—No! Perquè si els meus pares ho sabessin em pegarien.

No tinguis por, li digué Antoni. Anirem a menjar préssecs a aquell pressèguer.

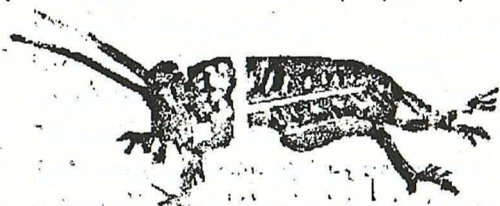
Joan com era un bon noi i anà tot pensatiu perquè tenia por que ho sabessin els seus pares. Al arribar allà pugen tots dos dalt del pressèguer. Quan feia estona que menjaven préssecs arribà l'amo i ells s'escaparen, però com aquell home corria més els aconseguí i els pegà una forta llisada, Antoni escarmentat no anà a robar mai mes res de ningú.

De colcerol

Per Josep VIA

Ahir vaig anar a la cacera de grills per poder agafar moixons. Vaig anar-hi al sortir de l'Escola. Vaig agafar un caveguet i una capsa i, a la vinya falta gent! Al arribar vaig veure un forat. Jo que si que bufo i vegi les banyes d'un grill. Agafo el caveguet, cavo i, surt el grill, que vaig posar dins de la capsa. Més amunt em semblà veure un moixó que no marxava. Poc a poquet, per sota

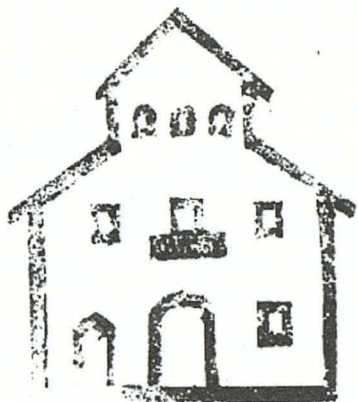

els ceps, m'hi atanso i al ésser a la vora li engego un roc i s'escapa. Amb aquell grill vaig parar una ratera. Després vaig amagar-me darrera un faiginer que tenim a la vora de la carretera nova. Era un dia que feia un fred que pelava. Al cap d'un rato vaig sentir:— Tit !-Tit! Guaito i vaig veure un pobre moixó que treballava per sortir de la ratera.

Cal Pere Pau

Per Pere DURAN E.

La casa més antiga del poble és la que jo visc. És una casa molt gran posada al acabament del poble que en diuen Càl Pere Pau. Fou feta l'any 1792 quan ço que avui és Sant Pere i el carrer de la Vila era només un bosc. EL

TREBALL DELS PAGESOS HA FET BOI UN JARDÍ D'AQUELL BOSCOT. Nosaltres fa 30 anys que hi vivim, però ara prompte en marxarem per anar a viure en una casa de la vora de l'Escola. Jo n'estic força content de marxà d'aquesta casa.

FÚTBOL

Per Joan MONTANER M.

El dijous dia 28 de Febrer vam jugar un partit de fútbol amb els nois del col·legi de Plana Rodona.

Aquell dia per la tarda estavem a l'Escola treballant, de sobte rebèrem l'avis comunicant-nos que'ls nois de Plana Rodona estaven en camí per venir a jugar un partit de fútbol. De llavors ençà ja no fèrem res més que parlar de l'encontre mig emocionats. Sortirem moltes vegades a guaitar per si venien. En els moments que'ls esperavem, joiosos de poder jugar a pilota s'obri la porta i entrà el sr. Costa seguit d'un estol de nens. S'estaren, cosa de mig quart a l'Escola, i després marxàrem cap a dalt de "Cân Gol" que és aont hi tenim el millor lloc per a jugar a pilota. Al arribar allà ens vam alinear i començà el partit. Primer anava molt bé. En Colet principalment jugava d'una manera admirable. Al cap d'una bona estona fou la mitja part quedant 3 a 3. Canviàrem de porta i sense torbar-nos començàrem l'altra part i, encara que nosaltres jugàvem a més no poder ens en feren tres més. Nosaltres cap. La causa d'haver guanyat fou per que van fer venir un noi de la Vila.

EIS ANIMALS

per Pere GUAL

Els animals serveixen per a fer moltes coses, si no fossin els animals no podríem sembrar, llaurar i fer les feines del camp. Els cavalls tenen molta força, però, també menjen molt.

Fa tres o quatre anys que el meu pare i jo vàrem anar a buscar pomes amb el carro. En duíem sis sacs i a les pujades d'Ordal el cavall quasi no podia.

El pare i jo havíem d'anar a peu. Era un dia que plovia i nosaltres anàvem tapats amb les mantes per tal de que no es mullessim. Jo menava el cavall pel morro i com a les pujades no podia, ens va caure una vegada de potes del davant. Jo em vaig espantar molt. Després el va agafar el pare. Al nostre darrera venia un cavall que duia set sacs. Aquell no relliscava. Tenia més força.

EL PEREZOSO

por Juan MONTANER M.

Erased una vez un niño muy desobediente que se llamaba Pedrito, cuando llegaba a su casa tiraba los libros en un rincón y en vez de escribir y estudiar se ponía a dormir. Cuando su madre o su padre le mandaba una cosa, el no hacía caso, y a dormir se ha dicho. Después le preguntaban: ¿Ya has hecho lo que te he mandado? El respondía: No me acordaba. Pasó mucho tiempo, y Pedrito no se descostumbró de aquel mal vicio, aunque le pegasen. Tenía un compañero que se llamaba José muy bueno y obediente que cumplía todo lo que le mandaban. Era muy estimado de sus padres. Hacía muchas visitas a Pedrito. Empezó a coger la mala costumbre de este y pronto fué tanto o más desobediente que él.

A este niño le pasó como él del refrán « Qui va acompanyat d'un coix al cap de l'any ho sen tots dos ».

Una vegada un jove de Sant Pere anava per un camí i va trobar una bestia fera i a l'últim resultà que era el gos de casa seva.

MIQUEL ALMIRALL (12 anys)

Ahir la mare va anar a mungir la cabra i va treure'n un pot plè que era de tres porrons. Després anà a buscar herba pels cabrits.

GABRIEL BRAUET (8 anys)

El dia de Sant Josep vam menjar coca i xocolata.

JOSEP RAVENTÓS (7 anys)

Vam anar a la muntanya i no vaig trobar cap bolet i me'n vaig anar a casa.

MAGÍ PETIT (6 anys)

La neu es freda. El sol escalfa molt. La cabra val 5 duros. La gata nostra es molt vella.

ERNEST AUGÉ (6 anys)

La meva gallineta blanca fa un ou cada dia i la mare me'l posa a les meves sopes. Son molt bones les sopes amb els ous de la meva gallineta. Jo cada dia li dono molles de pa del meu esmorzà.

PEPET GUAL (9 anys)

A casa tenim una gata que va criar allà la palla. Va fer 3 gats xics a sobre de la palla. Jo els vaig matar. La gata plorava perquè li havia mort els gats xics. Els vaig tirar allà en un clot i els vaig tapar amb terra que havia tret del clot i per tapa'ls n'hagué d'arrencar una mica.

FELIX BERTRAN (7 anys)

Al Josep li va passar una enrabiada perquè li tancaven la finestra.

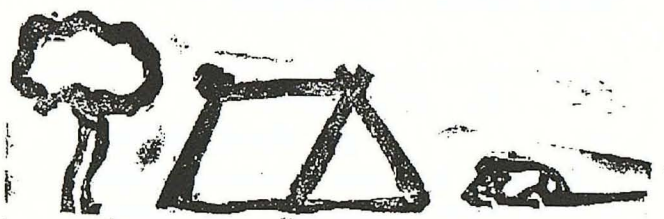
JOSEP SOLER (7 anys)

Les rates

per Joan CARBONELL

Les rates sempre corren i van a buscar palles i herbes per fer els nius. Després crien i quan son grosses sempre corren, es mosseguen i es fan mal.

Un dia vaig anar dins una barraca i vaig veure una rata. Vaig parar una ratera perquè si agafés. Al vespre quan e-

ra fosc. Al anar a la barraca a mirar la ratera ja n'hi havia una que cridava i gringolava. Jo la vaig veure, i al cap d'una estona la vaig treure de dins de la ratera i amb un bastó la vaig acabar de matar. Després els gats se la van menjar. Els gats estaven molt contents. Van marxar cap allà al paller a menjar-se la rata.

COL·LABORACIÓ

UNA BERENADA

per Pepeta ALMIRALL

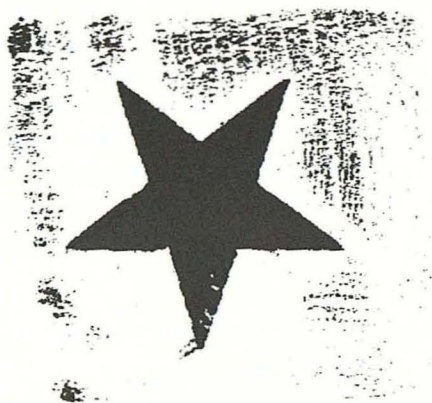
Un dia la meva amiga Margarida i jo vam anar a berenar a la font del "Cos-có". Tot seguit de arribar ens posàrem a berenar. La Margarida menjava una taronja, jo que li pego una patacada i se li va enganxar als llavis. Com la font no rajava vam anar mes enllà on hi havia un clot d'aigua i allí ens posàrem a beure. La meva amiga volia canvis i jo que li dic:— Esperat un moment! Vaig anar a buscar pedres i ella contenta.

EL MEU JARDI

per Mercé DURÁN

Jo tinc un jardí que té moltes classes de flors: violers, clavellers, lilàs, rosers, etc. Aquestes classes de flors que jo tinc al meu jardí tot l'any floreixen i també fan molta olor. Jo les porto molt bé les flors perquè m'agraden molt i si hem volent posar un pom a la taula del menjador fan molt bonic i olor.

IMPRESA ESCOLAR
SANT PÈRE MOLANTA (Gòrdola)
BARCELONA